

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอรายงานผลการวิจัย "การเปิดรับข่าวสาร ทักษะคิด และการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร" แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง คือ

1. ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ เป็นค่าใช้จ่ายต่อเดือน
2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย
3. ทักษะคิดเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย
4. การแต่งกายตามแฟชั่น

ตอนที่ 2 การทดสอบสมมติฐานทั้ง 5 ข้อโดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ดังนี้

1. ใช้สถิติ t-test และ One-Way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสาร (สมมติฐานข้อที่ 1)
2. ใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคู่ต่าง ๆ ที่ศึกษา (สมมติฐานข้อที่ 2 – 4)
3. ใช้สถิติการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายสามารถอธิบายการแต่งกายตามแฟชั่นได้ดีที่สุด (สมมติฐานข้อที่ 5)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1.1 ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	161	40.3
หญิง	239	59.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ทั้งหมด 400 คน ประกอบด้วยเพศชาย ร้อยละ 40.3 และเพศหญิงร้อยละ 59.8

อายุ

ตารางที่ 2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
13 – 15 ปี	64	16.0
16 – 18 ปี	169	42.3
19 – 21 ปี	167	41.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด คือ กลุ่มช่วงอายุ 16 – 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.3 รองลงมา คือ ช่วงอายุ 19 – 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.8 และช่วงอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ช่วงอายุ 13 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.0

ระดับการศึกษา

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้น	50	12.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	137	34.3
ปวส./อนุปริญญา	22	5.5
ปริญญาตรี	183	45.8
อื่นๆ	8	2.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 เมื่อจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มากที่สุด คือจำนวนร้อยละ 45.8 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คือร้อยละ 34.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีจำนวนร้อยละ 12.5 และระดับปวส./อนุปริญญาจำนวนร้อยละ 5.5 ส่วนระดับการศึกษาอื่น ๆ เช่น ปริญญาโท มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.0

รายได้

ตารางที่ 4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1,000 บาท	24	6.0
1,001 - 1,500 บาท	34	8.5
1,501 - 2,000 บาท	34	8.5
2,001 - 2,500 บาท	33	8.3
2,501 - 3,000 บาท	46	11.5
มากกว่า 3,000 บาท	229	57.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้มากที่สุดคือ กลุ่มผู้ที่มีรายได้มากกว่า 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมา คือ กลุ่มผู้ที่มีรายได้ระหว่าง 2,501 – 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.5 รองลงมาคือ กลุ่มผู้ที่มีรายได้ 1,001 – 1,500 บาท และ 1,501 – 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.5 เท่ากัน ส่วนกลุ่มผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 1,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.0

1.2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

สื่อมวลชน

ตารางที่ 5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ

ประเภท ของสื่อ	ระดับปริมาณการเปิดรับสื่อ					รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ การเปิด รับข่าว สาร
	ทุกวัน	สัปดาห์ ละ 5-6 ครั้ง	สัปดาห์ ละ 3-4 ครั้ง	สัปดาห์ ละ 1-2 ครั้ง	นานกว่า นั้น/ไม่ เคยเลย				
โทรทัศน์	109 (27.3)	63 (15.8)	61 (15.3)	85 (21.3)	82 (20.5)	400 (100.0)	3.08	1.51	ปานกลาง
หนังสือ พิมพ์	13 (3.3)	29 (7.3)	38 (9.5)	108 (27.0)	212 (53.0)	400 (100.0)	1.81	1.08	ต่ำ
	มากกว่า เดือนละ 3 ครั้ง	เดือนละ 3 ครั้ง	เดือนละ 2 ครั้ง	เดือนละ 1 ครั้ง	นานกว่า นั้น/ไม่ เคย เลย	รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับการ เปิดรับ ข่าวสาร
นิตยสาร	40 (10.0)	52 (13.0)	75 (18.8)	135 (33.8)	98 (24.5)	400 (100.0)	2.50	1.27	ปานกลาง
ภาพยนตร์	94 (23.5)	67 (16.8)	86 (21.5)	107 (26.8)	46 (11.5)	400 (100.0)	3.14	1.35	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า ส่วนใหญ่ (27.3%) ดูโทรทัศน์เกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายทุกวัน และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่ดูโทรทัศน์ คือ 3.08 ซึ่งจัดเป็นระดับปานกลาง

ส่วนใหญ่ (53.0%) อ่านหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับแพ้น้ช้การแต่งกายนานกว่า สัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง หรือไม่เคยเลยอ่านเลย และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่อ่านหนังสือพิมพ์ คือ 1.81 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ (33.8%) อ่านนิตยสารเกี่ยวกับแพ้น้ช้การแต่งกายสัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่อ่านนิตยสาร คือ 2.50 ซึ่งจัดเป็นระดับปานกลาง

ส่วนใหญ่ (26.8%) ดูภาพยนตร์เกี่ยวกับแพ้น้ช้การแต่งกายสัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่ดูภาพยนตร์ คือ 3.14 ซึ่งจัดเป็นระดับปานกลาง

สื่อบุคคล

ตารางที่ 6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

จำแนกตามระดับปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลประเภทต่าง ๆ

ประเภทของสื่อ	ระดับปริมาณการเปิดรับสื่อ					รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับการเปิดรับข่าวสาร
	ทุกวัน	สัปดาห์ละ 5-6 ครั้ง	สัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง	สัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง	นานกว่านั้น/ไม่เคยเลย				
สมาชิกในครอบครัว,ญาติพี่น้อง	31 (7.8)	34 (8.5)	46 (11.5)	123 (30.8)	166 (41.5)	400 (100.0)	2.10	1.25	ต่ำ
เพื่อนฝูง,เพื่อนร่วมสถานบันศึกษา,เพื่อนร่วมงาน	91 (22.8)	79 (19.8)	77 (19.3)	91 (22.8)	62 (15.5)	400 (100.0)	3.12	1.40	ปานกลาง
เพื่อนบ้าน	11 (2.8)	13 (3.3)	25 (6.3)	50 (12.5)	301 (75.3)	400 (100.0)	1.46	0.95	ต่ำมาก
	มากกว่าเดือนละ 6 ครั้ง	เดือนละ 5-6 ครั้ง	เดือนละ 3-4 ครั้ง	เดือนละ 1-2 ครั้ง	นานกว่านั้น/ไม่เคยเลย	รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับการเปิดรับข่าวสาร
ผู้จำหน่ายเสื้อผ้า	22 (5.5)	25 (6.3)	43 (10.8)	130 (32.5)	180 (45.0)	400 (100.0)	1.95	1.14	ต่ำ
ผู้ออกแบบเสื้อผ้า	7 (1.8)	19 (4.8)	25 (6.3)	46 (11.5)	303 (75.8)	400 (100.0)	1.45	0.93	ต่ำมาก

จากตารางที่ 6 พบว่า ส่วนใหญ่ (41.5%) เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแพ้น้้้การแต่งกายจากสมาชิกในครอบครัว,ญาติพี่น้องนานกว่าสัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง หรือไม่เคยเปิดรับเลย และค่าเฉลี่ยที่เปิดรับจากสื่อดังกล่าว คือ 2.10 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ (22.8%) เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแพ้น้้้การแต่งกายจากเพื่อนฝูง,เพื่อนร่วมสถาบันศึกษา และเพื่อนร่วมงานทุกวัน และสัปดาห์ละ 1 – 2 ครั้ง ในจำนวนที่เท่ากัน และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่เปิดรับจากสื่อดังกล่าว คือ 3.12 ซึ่งจัดเป็นระดับปานกลาง

ส่วนใหญ่ (75.3%) เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแพ้น้้้การแต่งกายจากเพื่อนบ้านนานกว่าสัปดาห์ละ 1-2 ครั้ง หรือไม่เคยเปิดรับเลย และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่เปิดรับจากสื่อดังกล่าวคือ 1.46 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำมาก

ส่วนใหญ่ (45.0%) เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแพ้น้้้การแต่งกายจากผู้จำหน่ายเสื้อผ้าานานกว่าเดือนละ 1 – 2 ครั้ง หรือไม่เคยเปิดรับเลย และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่เปิดรับจากสื่อดังกล่าว คือ 1.95 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ (75.8%) เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแพ้น้้้การแต่งกายจากผู้ออกแบบเสื้อผ้าานานกว่าเดือนละ 1 – 2 ครั้ง หรือไม่เคยเปิดรับเลย และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่เปิดรับจากสื่อดังกล่าว คือ 1.45 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำมาก

สื่อเฉพาะกิจ

ตารางที่ 7

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับการปริมาณเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจประเภทต่าง ๆ

ประเภทของ สื่อ	ระดับปริมาณการเปิดรับสื่อ					รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับการ เปิดรับข่าว สาร
	มากกว่า เดือนละ 3 ครั้ง	เดือน ละ 3 ครั้ง	เดือน ละ 2 ครั้ง	เดือน ละ 1 ครั้ง	นานกว่า นั้น/ไม่ เคยเลย				
แผ่นพับ	6 (1.5)	16 (4.0)	37 (9.3)	103 (25.8)	238 (59.5)	400 (100.0)	1.61	0.90	ต่ำ
โปสเตอร์	5 (1.3)	18 (4.5)	32 (8.0)	123 (30.8)	222 (55.5)	400 (100.0)	1.65	0.90	ต่ำ
ป้ายโฆษณา	7 (1.8)	17 (4.3)	46 (11.5)	142 (35.5)	188 (47)	400 (100.0)	1.78	0.93	ต่ำ
การจัดวาง เสื้อผ้าในห้าง สรรพสินค้า	64 (16.0)	71 (17.8)	80 (20.0)	113 (28.3)	72 (18.0)	400 (100.0)	2.86	1.34	ปานกลาง
	มากกว่า ปีละ 5 ครั้ง	ปีละ 4-5 ครั้ง	ปีละ 2-3 ครั้ง	ปีละ 1 ครั้ง	นานกว่า นั้น/ไม่ เคยเลย	รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับการ เปิดรับข่าว สาร
การจัดเดิน แบบ	24 (6.0)	34 (8.5)	43 (10.8)	80 (20.0)	219 (54.8)	400 (100.0)	1.91	1.24	ต่ำ

จากตารางที่ 7 พบว่า ส่วนใหญ่ (59.5%) อ่านแผ่นพับเกี่ยวกับแพชชันการแต่งกายนานกว่าเดือนละ 1 ครั้ง และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่อ่านแผ่นพับ คือ 1.61 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ (55.5%) ดูโปสเตอร์เกี่ยวกับแพชชันการแต่งกายนานกว่าเดือนละ 1 ครั้ง และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่ดูโปสเตอร์ คือ 1.65 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ (47.0%) ดูป้ายโฆษณาเกี่ยวกับแพชชันการแต่งกายนานกว่าเดือนละ 1 ครั้ง และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่ดูป้ายโฆษณา คือ 1.78 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำ

ส่วนใหญ่ (28.3%) ดูการจัดวางเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้าเดือนละ 1 ครั้ง และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่ดูการจัดวางเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้า คือ 2.86 ซึ่งจัดเป็นระดับปานกลาง

ส่วนใหญ่ (54.8%) ดูการจัดเดินแบบนานกว่าเดือนละ 1 ครั้ง และค่าเฉลี่ยของวัยรุ่นที่ดูการจัดเดินแบบ คือ 1.91 ซึ่งจัดเป็นระดับต่ำ

เมื่อนำการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อประเภทต่าง ๆ มาแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับต่ำมาก ต่ำ ปานกลาง สูง และสูงมาก ตามเกณฑ์การคิดคะแนนที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ปรากฏผลดังตารางที่ 8 นี้

ตารางที่ 8

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง และค่าเฉลี่ย จำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ

ระดับการเปิดรับ ข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและ สื่อเฉพาะกิจ	สื่อมวลชน		สื่อบุคคล		สื่อเฉพาะกิจ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำมาก	34	8.5	127	31.8	120	30.0
ต่ำ	133	33.3	172	43.0	195	48.8
ปานกลาง	151	37.8	78	19.5	64	16.0
สูง	65	16.3	21	5.3	17	4.3
สูงมาก	17	4.3	2	0.5	3	0.8
รวม	400	100.0	400	100.0	399	99.8
ค่าเฉลี่ย	2.75		2.00		1.97	
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.97		0.88		0.84	
ระดับการเปิดรับ ข่าวสาร	ปานกลาง		ต่ำ		ต่ำ	

จากตารางที่ 8 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อมวลชนในระดับปานกลาง (คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.75) ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจอยู่ในระดับต่ำ (คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.00 และ 1.97 ตามลำดับ)

1.3 ทักษะคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย

ตารางที่ 9

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามทักษะคติเกี่ยวกับ
แฟชั่นการแต่งกาย

ทักษะคติ	ระดับของทักษะคติ					รวม	\bar{X}	ระดับ ทักษะคติ
	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	เฉย ๆ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
1. การใส่เสื้อผ้าสวยเดียวแขนงุด เป็นเรื่องธรรมดาในสังคมไทย ปัจจุบัน	56 (14.0)	135 (33.8)	185 (46.3)	21 (5.3)	3 (0.8)	400 (100.0)	3.55	ดี
2. การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้รู้ สึกว่าตนเองเป็นคนทันสมัย ไม่ ตกยุค	47 (11.8)	133 (33.3)	167 (41.8)	45 (11.3)	8 (2.0)	400 (100.0)	3.42	เป็นกลาง
3. อิทธิพลจากแฟชั่นทำให้คุณ ยอมสวมใส่เสื้อผ้าที่ขัดกับฤดู กาล เช่นใส่เสื้อผ้าบาง ๆ แทน การใส่เสื้อกันหนาว	25 (6.3)	85 (21.3)	136 (34.0)	109 (27.3)	45 (11.3)	400 (100.0)	2.84	เป็นกลาง
4. การแต่งกายของดารานักกร้อมี ส่วนทำให้คุณกล้าแต่งกาย มากขึ้น	34 (8.5)	115 (28.8)	177 (44.3)	57 (14.3)	17 (4.3)	400 (100.0)	3.23	เป็นกลาง
5. การเลียนแบบแฟชั่นการแต่ง กายของต่างประเทศไม่ใช่สิ่ง เสียหาย	42 (10.5)	151 (37.8)	168 (42.0)	34 (8.5)	5 (1.3)	400 (100.0)	3.48	เป็นกลาง
6. ไม่ควรเปลี่ยนแปลงการแต่ง กายไปตามยุคสมัย	13 (3.3)	128 (32.0)	204 (51.0)	45 (11.3)	10 (2.5)	400 (100.0)	3.22	เป็นกลาง
7. การใส่เสื้อกล้ามเสื้อแขนงุด กระโปรงสั้นไม่เหมาะสมกับ วัฒนธรรมไทย	12 (3.0)	74 (18.5)	231 (57.8)	65 (16.3)	18 (4.5)	400 (100.0)	2.99	เป็นกลาง
8. วัยรุ่นไทยในปัจจุบันควรมีเสรี ภาพในการแต่งกายมากขึ้น เช่น การแต่งกายตามแฟชั่น	65 (16.3)	188 (47.0)	131 (32.8)	15 (3.8)	1 (0.3)	400 (100.0)	3.75	ดี

9. อิทธิพลจากแฟชั่นทำให้คุณยอมเปลี่ยนและซื้อเสื้อผ้าใหม่ทั้งที่ตัวเก่ายังใส่ได้อยู่	44 (11.0)	137 (34.3)	126 (31.5)	79 (19.8)	14 (3.5)	400 (100.0)	3.30	เป็นกลาง
10. การแต่งกายตามแฟชั่นไม่ใช่สิ่งผิด	110 (27.5)	218 (54.5)	66 (16.5)	3 (0.8)	3 (0.7)	400 (100.0)	4.08	ดี
11. คุณรู้สึกไม่ชอบคนรอบข้างที่ซื้อเสื้อผ้าใหม่เพื่อตามแฟชั่น	23 (5.8)	71 (17.8)	259 (64.8)	38 (9.5)	9 (2.3)	400 (100.0)	3.15	เป็นกลาง
12. การแต่งกายตามแฟชั่นช่วยสร้างความมั่นใจในตัวเอง	61 (15.3)	159 (39.8)	148 (37.0)	25 (6.3)	7 (1.8)	400 (100.0)	3.61	ดี
รวม							3.42	เป็นกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการแต่งกายตามแฟชั่นในระดับเป็นกลางค่อนข้างไปทางดี คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.42 จากข้อความที่เป็นตัวชี้วัดทัศนคติจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อ โดยหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเป็นกลาง มีจำนวนถึง 8 ข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นกลางสูงสุด 2 อันดับแรก ตามลำดับ คือ ข้อ 5 (การเลียนแบบแฟชั่นการแต่งกายของต่างประเทศไม่ใช่สิ่งเสียหาย) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.48 และ ข้อ 2 (การแต่งกายตามแฟชั่นทำให้รู้สึกว่าตนเองเป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.42 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นกลางต่ำสุด 2 อันดับสุดท้าย ตามลำดับ คือ ข้อ 7 (การใส่เสื้อกล้าม เสื้อแขนกุด กระโปรงสั้นไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย) คิดเป็นร้อยละ 2.99 และข้อ 3 (อิทธิพลจากแฟชั่น ทำให้คุณยอมสวมใส่เสื้อผ้าที่ขัดกับฤดูกาล เช่น ใส่เสื้อผ้าบาง ๆ แทนการใส่เสื้อกันหนาว) คิดเป็นร้อยละ 2.84

สำหรับข้อที่จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นเชิงบวก มีจำนวน 4 ข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยเชิงบวกสูงสุดที่ 4.08 คือ ข้อ 10 ที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าการแต่งกายตามแฟชั่นไม่ใช่สิ่งผิด

ผลการวิจัยในส่วนของทัศนคติโดยรวมเกี่ยวกับแพ้น้การแต่งกาย ปรากฏผลดัง
ตารางที่ 10

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามทัศนคติเกี่ยวกับแพ้น้การแต่งกาย และค่าเฉลี่ยของทัศนคติ

ระดับทัศนคติเกี่ยวกับแพ้น้การแต่งกาย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ดีอย่างยิ่ง	0	0
ไม่ดี	8	2.0
เป็นกลาง	220	54.9
ดี	167	41.8
ดีมาก	5	1.3
รวม	400	100.0
ค่าเฉลี่ย	3.42	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.56	
ระดับทัศนคติ	เป็นกลาง	

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติเกี่ยวกับการแต่งกายตามแพ้น้
เป็นกลางค่อนข้างไปทางดี (คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.42)

1.3 พฤติกรรมการแต่งกายตามแฟชั่น

ตารางที่ 11

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการแต่งกายตามแฟชั่น

การแต่งกายตามแฟชั่น	ระดับของการแต่งกาย					รวม	\bar{X}	ระดับการแต่งกาย
	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	ปานกลาง	นาน ๆ ครั้ง	ไม่เคยเลย			
1. คุณซื้อเสื้อผ้าที่ออกแบบใหม่ๆ	42 (10.5)	78 (19.5)	186 (46.5)	87 (21.8)	7 (1.8)	400 (100.0)	3.15	ปานกลาง
2. คุณแต่งกายเพื่อดึงดูดใจเพศตรงข้าม	29 (7.3)	57 (14.3)	156 (39.0)	102 (25.5)	56 (14.0)	400 (100.0)	2.75	ปานกลาง
3. คุณแต่งกายโดยไม่สนใจแฟชั่นที่เปลี่ยนแปลงไป	14 (3.5)	71 (17.8)	179 (44.8)	103 (25.8)	33 (8.3)	400 (100.0)	2.83	ปานกลาง
4. คุณแต่งกายเลียนแบบบุคคลในสื่อโทรทัศน์, นิตยสาร, ภาพยนตร์, หนังสือพิมพ์ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ	12 (3.0)	38 (9.5)	121 (30.3)	153 (38.3)	76 (19.0)	400 (100.0)	2.39	น้อย
5. คุณซื้อเสื้อผ้าการแต่งกายตามการโฆษณาในสื่อต่าง ๆ	16 (4.0)	57 (14.3)	152 (38.0)	123 (30.8)	52 (13.0)	400 (100.0)	2.66	ปานกลาง
6. คุณชอบแต่งกายตามแฟชั่น	31 (7.8)	76 (19.0)	181 (45.3)	94 (23.5)	18 (4.5)	400 (100.0)	3.02	ปานกลาง
7. คุณสวมใส่เสื้อผ้ายี่ห้อใดก็ได้ ทั้งยี่ห้อดัง และโนเนม เพียงแต่มีกา รดีไซน์, ลีลันที่ดูใจและตามสมัยนิยม	148 (37.0)	114 (28.5)	98 (24.5)	32 (8.0)	8 (2.0)	400 (100.0)	3.91	มาก
8. คุณเปลี่ยนแปลงการแต่งกายไป ตามยุคสมัย	34 (8.5)	83 (20.8)	199 (49.8)	80 (20.0)	4 (1.0)	400 (100.0)	3.16	ปานกลาง
9. คุณซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายด้วยอารมณ์อยากได้มากกว่าคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย	69 (17.3)	137 (34.3)	125 (31.3)	56 (14.0)	13 (3.3)	400 (100.0)	3.48	ปานกลาง
10. คุณสวมใส่เสื้อผ้าเรียบง่าย โดยไม่เปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย	12 (3.0)	70 (17.5)	158 (39.5)	100 (25.0)	60 (15.0)	400 (100.0)	2.69	ปานกลาง
รวม							3.03	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.03 จากข้อความที่เป็นตัวชี้วัดพฤติกรรมการแต่งกายจำนวนทั้งสิ้น 10 ข้อ โดยหัวข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมเป็นกลาง มีจำนวนถึง 8 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยเป็นกลางสูงสุด คือ ข้อ 9 (คุณซื้อเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายด้วยอารมณ์อยากได้มากกว่าคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอย) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.48

สำหรับข้อที่จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมการแต่งกายตามแฟชั่นมากที่สุด คือ ข้อ 7 (คุณสวมใส่เสื้อผ้ายี่ห้อใดก็ได้ ทั้งยี่ห้อดัง และโนเนม เพียงแต่มีการดีไซน์, สี สันที่ดูถูกใจ และตามสมัยนิยม) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.91 ส่วนข้อที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมน้อยที่สุด คือ ข้อ 4 (คุณแต่งกายเลียนแบบบุคคลในสื่อโทรทัศน์, นิตยสาร, ภาพยนตร์, หนังสือพิมพ์ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ) คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.39

ผลการวิจัยโดยรวมในส่วนของผลการแต่งกายตามแฟชั่น ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 12

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามระดับการแต่งกายตามแฟชั่น และค่าเฉลี่ยของการแต่งกาย

ระดับการแต่งกายตามแฟชั่น	จำนวน	ร้อยละ
น้อยที่สุด	2	0.5
น้อย	67	16.8
ปานกลาง	250	62.5
มาก	79	19.8
มากที่สุด	2	0.5
รวม	400	100.0
ค่าเฉลี่ย	3.03	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.64	
ระดับทัศนคติ	ปานกลาง	

จากตารางที่ 12 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการแต่งกายตามแฟชั่นอยู่ในระดับปานกลาง (คิดเป็นค่าเฉลี่ย 3.03)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 วัยรุ่นที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายต่างกัน

ตารางที่ 13

แสดงผลทดสอบความแตกต่าง ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน, สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ จำแนกตามเพศ

การเปิดรับข่าวสาร	ชาย (161)		หญิง (239)		t	P
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
สื่อมวลชน	2.65	1.06	2.81	0.91	-1.573	0.117
สื่อบุคคล	1.88	0.79	2.10	0.81	-2.712	0.007*
สื่อเฉพาะกิจ	1.84	0.85	2.06	0.82	-2.658	0.008*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มวัยรุ่นเพศชาย และเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ผู้ที่มีเพศต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายต่างกัน โดยผู้หญิงมีการเปิดรับข่าวสารดังกล่าว มากกว่าผู้ชาย จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สำหรับการเปิดรับสื่อมวลชน พบว่าวัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ตารางที่ 14

แสดงผลทดสอบความแตกต่าง ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน, สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ
จำแนกตามกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

การเปิดรับข่าวสาร	13 – 15 ปี (64)		16 – 18 ปี (169)		19 – 21 ปี (167)		F	P	คู่ที่ต่าง กัน
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
สื่อมวลชน	2.75	0.89	2.88	0.95	2.60	1.01	3.460	0.032*	(2) > (3)
สื่อบุคคล	2.21	0.82	2.10	0.82	1.85	0.77	6.146	0.002*	(1) > (3) (2) > (3)
สื่อเฉพาะกิจ	2.03	0.76	2.04	0.89	1.87	0.80	2.031	0.133	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- (1) คือ กลุ่มอายุ 13 – 15 ปี
- (2) คือ กลุ่มอายุ 16 – 18 ปี
- (3) คือ กลุ่มอายุ 19 – 21 ปี

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ผู้ที่มีอายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นอายุ 16 – 18 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นอายุ 19 – 21 ปี และกลุ่มวัยรุ่นอายุ 13 – 15 ปี มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นอายุ 19 – 21 ปี

สำหรับสื่อเฉพาะกิจ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 15
แสดงผลทดสอบความแตกต่าง ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ
จำแนกตามกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

การเปิดรับ ข่าวสาร	ไม่เคยเรียน หนังสือ (0)		ประถม ศึกษา (0)		มัธยมศึกษา ตอนต้น (50)		มัธยมศึกษา ตอนปลาย/ ปวช. (137)		ปวส./ อนุปริญญา (22)		ปริญญาตรี (183)		อื่น ๆ (8)		F	P	คู่ที่ต่างกัน
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
สื่อมวลชน	0	0	0	0	2.88	0.85	2.92	0.97	2.73	0.88	2.57	1.00	2.86	0.64	2.865	0.023*	(4) > (6)
สื่อบุคคล	0	0	0	0	2.31	0.84	2.15	0.85	1.94	0.69	1.83	0.76	2.20	0.50	5.331	0.000*	(3) > (6) (4) > (6)
สื่อเฉพาะกิจ	0	0	0	0	2.18	0.77	2.07	0.94	1.95	0.78	1.82	0.75	2.25	0.88	3.073	0.016*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

- (1) คือ ระดับที่ไม่เคยเรียนหนังสือ
- (2) คือ ระดับประถมศึกษา
- (3) คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
- (4) คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.
- (5) คือ ระดับปวส./อนุปริญญา
- (6) คือ ระดับปริญญาตรี
- (7) คือ อื่น ๆ

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อมวลชน, สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ผู้ที่มีการศึกษาต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อมวลชน, สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ แตกต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. กับกลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และกลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับกลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ ไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

ตารางที่ 16

แสดงผลทดสอบความแตกต่าง ของการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่อเฉพาะกิจ
จำแนกตามกลุ่มที่มีรายได้ต่างกัน

การเปิดรับ ข่าวสาร	ต่ำกว่า 1,000 บาท (24)		1,001 ถึง 1,500 บาท (34)		1,501 ถึง 2,000 บาท (34)		2,001 ถึง 2,500 บาท (33)		2,501 ถึง 3,000 บาท (46)		มากกว่า 3,000 บาท (229)		F	P	คู่ที่ ต่าง กัน
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
สื่อมวลชน	2.96	1.04	2.94	1.09	2.91	0.96	2.69	0.92	2.78	0.84	2.67	0.98	1.028	0.401	-
สื่อบุคคล	2.43	0.97	2.01	0.77	2.23	0.99	1.85	0.65	2.09	0.80	1.95	0.78	2.400	0.037*	-
สื่อเฉพาะกิจ	2.21	0.88	2.12	0.95	2.12	1.07	1.85	0.67	1.91	0.69	1.93	0.82	1.125	0.346	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีรายได้แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ผู้ที่มีรายได้ต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อบุคคลต่างกัน จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แล้ว ไม่พบความแตกต่างระหว่างคู่

สำหรับสื่อมวลชน และสื่อเฉพาะกิจ พบว่า กลุ่มวัยรุ่นที่มีรายได้แตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานข้อที่ 2 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 17

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ แยกตามประเภท กับทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อ	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติ	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P)	ระดับความสัมพันธ์
สื่อมวลชน	0.226**	0.000	ต่ำ
1. โทรทัศน์	0.211**	0.000	ต่ำ
2. หนังสือพิมพ์	0.127*	0.011	ต่ำมาก
3. นิตยสาร	0.171**	0.001	ต่ำมาก
4. ภาพยนตร์	0.110*	0.028	ต่ำมาก
สื่อบุคคล	0.274**	0.000	ต่ำ
5. สมาชิกในครอบครัว/ญาติพี่น้อง	0.117*	0.020	ต่ำมาก
6. เพื่อนฝูง/ เพื่อนร่วมสถาบันศึกษา/ เพื่อนร่วมงาน	0.216**	0.000	ต่ำ
7. เพื่อนบ้าน	0.120*	0.016	ต่ำมาก
8. ผู้จำหน่ายเสื้อผ้า	0.290**	0.000	ต่ำ
9. ผู้ออกแบบเสื้อผ้า	0.234**	0.000	ต่ำ
สื่อเฉพาะกิจ	0.262**	0.000	ต่ำ
10. แผ่นพับ	0.191**	0.000	ต่ำมาก
11. ไปสเตอร์	0.173**	0.001	ต่ำมาก
12. ป้ายโฆษณา	0.181**	0.000	ต่ำมาก
13. การจัดวางเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้า	0.176**	0.000	ต่ำมาก
14. งานจัดเดินแบบ	0.214**	0.000	ต่ำ

**นัยสำคัญที่ระดับ 0.01

*นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 17 ผลการทดสอบพบว่า การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแต่ละประเภท มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 นั่นคือ ถ้าเปิดรับมากก็จะมีทัศนคติที่ดีต่อแฟชั่นการแต่งกาย

โดยการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ สมาชิกในครอบครัว/ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง/ เพื่อนร่วมสถาบันศึกษา/ เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน ผู้จำหน่ายเสื้อผ้าแผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายโฆษณา การจัดวางเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้า งานจัดเดินแบบ มีความสัมพันธ์ทางบวก กับทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย นั่นคือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อดังกล่าวในปริมาณมาก จะมีทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายในทางบวก

ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบระหว่างสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจโดยรวม กับทัศนคติ คือ 0.226, 0.274 และ 0.262 ตามลำดับ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงเป็นเพียงส่วนน้อย

สมมติฐานข้อที่ 3 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 18

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ แยกตามประเภท กับการแต่งกายตามแฟชั่น

การเปิดรับข่าวสารจากสื่อ	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรม	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P)	ระดับความสัมพันธ์
สื่อมวลชน	0.337**	0.000	ต่ำ
1. โทรทัศน์	0.315**	0.000	ต่ำ
2. หนังสือพิมพ์	0.170**	0.000	ต่ำมาก
3. นิตยสาร	0.234**	0.000	ต่ำ
4. ภาพยนตร์	0.196**	0.000	ต่ำมาก
สื่อบุคคล	0.449**	0.000	ปานกลาง
5. สมาชิกในครอบครัว/ญาติพี่น้อง	0.247**	0.000	ต่ำ
6. เพื่อนฝูง/ เพื่อนร่วมสถาบันศึกษา/ เพื่อนร่วมงาน	0.323**	0.000	ต่ำ
7. เพื่อนบ้าน	0.240**	0.000	ต่ำ
8. ผู้จำหน่ายเสื้อผ้า	0.416**	0.000	ปานกลาง
9. ผู้ออกแบบเสื้อผ้า	0.384**	0.000	ต่ำ
สื่อเฉพาะกิจ	0.416**	0.000	ปานกลาง
10. แผ่นพับ	0.300**	0.000	ต่ำ
11. โปสเตอร์	0.246**	0.000	ต่ำ
12. ป้ายโฆษณา	0.297**	0.000	ต่ำ
13. การจัดวางเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้า	0.283**	0.000	ต่ำ
14. งานจัดเดินแบบ	0.356**	0.000	ต่ำ

**นัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 18 พบว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจแต่ละประเภท มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายตามแฟชั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 นั่นคือ ถ้าเปิดรับมากก็จะมีการแต่งกายตามแฟชั่นมาก

โดยการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จากโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ภาพยนตร์ สมาชิกในครอบครัว/ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง/ เพื่อนร่วมสถาบันศึกษา/ เพื่อนร่วมงาน เพื่อนบ้าน ผู้จำหน่ายเสื้อผ้าแผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายโฆษณา การจัดวางเสื้อผ้าในห้างสรรพสินค้า งานจัดเดินแบบมีความสัมพันธ์ทางบวก กับทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย นั่นคือ กลุ่มวัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อดังกล่าวในปริมาณมาก จะมีการแต่งกายตามแฟชั่นมาก

ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบระหว่างสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจโดยรวม กับการแต่งกายตามแฟชั่น คือ 0.337, 0.449 และ 0.416 ตามลำดับ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำค่อนข้างสูง

สมมติฐานข้อที่ 4 ทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย มีความสัมพันธ์กับการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

ตารางที่ 19

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย กับการแต่งกายตามแฟชั่น

ตัวแปร	ค่าสหสัมพันธ์กับพฤติกรรม	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P)	ระดับความสัมพันธ์
ทัศนคติ	0.598**	0.000	ปานกลาง

**มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 19 พบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแต่งกายตามแฟชั่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั่นคือ วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จะมีการแต่งกายตามแฟชั่นมาก จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 4 ทั้งนี้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก ดังนั้นความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงมีปานกลางค่อนข้างมาก

สมมติฐานข้อที่ 5 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย สามารถอธิบายการแต่งกายตามแฟชั่นได้ดีที่สุด

ตารางที่ 20

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเมื่อให้พฤติกรรมกรรมการแต่งกายเป็นตัวแปรตาม และเลือกใช้ตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตัวพยากรณ์	R	R'	R' ที่เพิ่ม	สัมประสิทธิ์การถดถอย		T	P	ลำดับความสำคัญ
				B	Beta			
ทัศนคติ	0.598	0.357	0.357	0.607	0.495	12.765	0.000	1
การเปิดรับสื่อบุคคล	0.666	0.443	0.086	0.155	0.218	4.820	0.000	2
การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ	0.679	0.461	0.018	0.124	0.164	3.625	0.000	3
ค่าคงที่				0.397		2.554	0.011	

F = 112.417 (*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05)

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า มีตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามแฟชั่นได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพียง 3 ตัวแปร ตามลำดับความสำคัญดังนี้ คือ ทัศนคติ การเปิดรับสื่อบุคคล และการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ (จากตัวแปรทั้งหมดเลือกใช้พยากรณ์ ได้แก่ อายุ, ระดับการศึกษา, ระดับรายได้, การเปิดรับสื่อมวลชน, การเปิดรับสื่อบุคคล, การเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ และทัศนคติ) โดยตัวแปรดังกล่าวร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมกรรมการแต่งกายตามแฟชั่นได้ประมาณร้อยละ 46.1 ซึ่งจะเห็นได้ว่าตัวแปรทัศนคติ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการแต่งกายตามแฟชั่นมากที่สุด โดยสามารถอธิบายการแต่งกายตามแฟชั่นได้ถึงร้อยละ 35.7 ในขณะที่การเปิดรับสื่อบุคคล อธิบายได้เพิ่มขึ้น 8.6% และการเปิดรับสื่อเฉพาะกิจ อธิบายได้เพิ่มขึ้น 1.8% เท่านั้น

ดังนั้น การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย จึงไม่ใช่ตัวแปรที่สามารถอธิบายการแต่งกายตามแฟชั่นได้ดีที่สุด จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้